

11-dik szám.

Márczius 9-én 1872.

Megjelenik minden szombatnapon másfél iven sokféle képekkel ellátva.

Előfizetési ár: Egész évre jan.—decz. 6 frt., 6 hóra 3 frt., és 3 hóra 1 frt 50 kr. Előfizetheti minden postahivatalnál és könyvtárnál **Kiadó-hivatal:** Pest, barátok tere 7-ik szám. **Hirdetések díja:** 4 hasábos nonperaille sor 10. kr.

Hirdetések felvételnek: **NASCHITZ J.** hirdetményi irodájában, Pest, József-tér 12-ik szám a. a hirdetésekkel illető közönséges és pénzes levelek szintén Naschitz J. irodájába czimezendők.

XXIV. kötet.

Az én kortársaim.

— Jókai Mórtól. —

(Folytatás.)

Most következnek az álmok, a mikről fentebb Depscher uram tejéről emlékezve beszéltem. Sárkánytej volt az: oda ne menjetez ifjak, inni belőle.

Csodálatos a poézis hatalma! Tejet inni s bordalt inni tőle; lenni osztrák magyar cenzurázott poéta s inni a világ szabadságról, magyar nemzeti nagyságról.

És a hatás nem maradt el. Petőfi költeményei a Kard és a Lánosz, a Dalaim, az Isten csudája, A bilincs, Véres napokról álmodám; A magyar nemzet, Egy gondolat bánt engemet mindenütt rokonszenves lángra gyulaszták a sziveket s az egy Szigligeti népsziműveivel többet tett Budapest nemzetiesítésére, mint minden törvényezikkelyünk. Felébreszték a nép iránti szeretetet. Fölemelték a népiest a költői régiókba. Mi többiek is hordtunk egy egy követ ez épülethez, mi is szóltunk egy hangot e költői nemzet-ébresztő hajnalriadóba.*

Egyszer a hajnalodás alatt azt álmodta a világ, hogy Európa megifjodott.

Mártius 15-ike volt. Attila halálának napja, Julius Caesar halálának napja.....

Európa egyik szélitől a másikig zengett e szó: népszabadság.

Fenn Pozsonyban az ország rendei tanakodtak a reformokon. Nehéz munkájuk volt: az önzés egész tábora kapaszzkodott kezeikbe lábaikba.

Egy adoma maradt fenn ez időből. Battyhányi Lajos egy hangversenyen találkozott István nádorral, a főherczeg kérdezé tőle, hogy állnak a kilátásaink az országgyűlésen? mire Battyhányi az felelte: »Nagyon jól, fenséges uram, megverjük a pecsovicsokat csak úgy zug!«

Pálffy Albert barátom nagyon jól fog emlékezni erre az adomára, mert azon Csngery féle estély után, a hol azt hallottuk, együtt mentünk haza, s ő olyan hangosan, a hogy tüdeje birta, kiáltá végig a csendes utcán e szókat: »éljen ötödik István király!«

No de ez régen volt, talán nem is igaz. Csak egy tanu van rá s azért fel nem akasztanak senkit.

Az ország rendei tehát verték a conservatív urakat, csakugy zugott: de azoknak meg nagyon erős bőrük volt; türték.

Segítsünk rajtuk egyet.

Pozsonyban a parlamenti kormány iránti törvényjavaslat készült; de fenn volt akadva a felső tábla ellenállásában.

A Párisi népmozgalom pedig széles gyűrűben kezdte fölverni az alsó néptengert.

Ide lenn Pesten a szabadelvek bajnokai az ellenzéki körben szervezték az országos ellenzékét. Irinyi tizenkét pontban formulázta az ország kívánalmait. Azokat az ellenzék elfogadta. De nem tudott velük mit kezdeni. A higgadt öregek fel akarták azokat küldeni az országgyűlésnek, a még higgadtabbak csak az ellenzéki pártnak.

Ekkor jön a hire a Bécsben kitört forradalomnak.

Nem lettünk volna méltók az ifjukor hevére, ha ez a hir fel nem villanyozott volna bennünket.

Négyen voltunk együtt dohányutezai szobámban: Petőfi, Vasváry, Bulyovszky és én. Társaim rám bízta, hogy fogalmazzam a pesti tizenkét pontot a néptől érthető alakban; Petőfinek egy költeménye volt készen e napra. És aztán előre! kiálta Vasváry s a mint törbotjával előre sujtott, a tör ki-repült pálczahüvelyéből, mintha mutatni akarná az utat.

Siettünk a Pillwax kávéházba, hol író társaink szoktak összegyűlve lenni. Engem feltoltak az asztalra, hogy olvassam fel: »mit kíván a magyar nemzet?« Valami villanyos melegség állta el akkor minden tagomat: érzem, hogy végzetes szó az, a mihez kezdek; de el voltam rá szánva, ha áldozatul esem is. Ki lett mondva. Utánam Petőfi olvasá fel halottfeltámasztó költeményét: »Talpra magyar, hí a haza! Itt az idő, most vagy soha «

S most hová innen? oda a hol ifju tűz van: az egyetemre.

Ugyanazon villanyárasztó jelenet, de már a csoportosult ifjuság buzdító riadala mellett, kiknek nevében a vállakra emelt Vidacs János felelt a felhívásra.

S hová innen?

A nyomdába! Nem ismerünk censort többé, ki nyomatjuk a nemzet követelését és Petőfi buzdítóját.

Landerer nyomdája előtt már valamenynyi író társunkat mind együtt találtuk; itt csatlakozott hozzánk Irinyi is, és a nemzeti színház tagjai, férfiak, nők.

Erős, sáros idő volt, a közönség esernyőket tartott kalapjai fölé.

»Ejh uraim! Kialtétek a közönségre, lehet, hogy egy óra mulva golyók hullanak ránk eső helyett, hát akkor elfutunk e?«

S arra minden esernyő eltűnt a fejek fölül.

De eltűntek még a kalapok is, abban a pillanatban, a midőn Irinyi az első példányát a nemzeti követelésnek felmutatá, e szóval: »ime a szabad sajtó legelső nyomtatványa!«

A nyomtató gépet mindjárt legelső ragadta meg Irinyi, a második nyomást Petőfi, a harmadikat én tettem vele, hogy ha a merénylet szerencsétlenül üt ki, minket érjen a csapás ne az ártatlan nyomdai személyzetet. Így lett kinyomtatva Magyarországon a szabad sajtónak legelső terméke. Így született meg a sajtó szabadság, ifju pálya utódim!

Eszembe jut, hogy az alatt, a mig a tizenkét pontot szedték, felhivattak a nemzeti casinóba, mely ugyanazon ház első emeletén volt, s ott egyike a legconservativebb uraknak, a kire mindenki rá fog ismerni, ha azt mondom, hogy neki volt a legnagyobb hasa a casinóban, azt a tanácsot adta nekem, hogy a tizenkét ponthoz még vegyünk fel egyet: a papi jószágok elvétele. — »Ugye bár, mondám, azért, hogy a 13-ik ponttal megbuktassuk a többi 12-t. Köszönöm a jó tanácsot!«

Nem feladatom a martiusi napok történetét e helyütt megírni; csupán az ifju irodalom hatását a közéletre vettem themának. Azért csak az ide vonatkozó adatokra szoritkozom.

A sajtót még az nap szabadnak nyilvánítá a helytartó tanács, s a lapok már censura nélkül jelentek meg; de nagy ovatosságul.

Hanem a főrendek odafenn Pozsonyban még mindig nem akartak róla tudni, hogy mit kíván a magyar nemzet?

Ekkor irt Petőfi egy verset, mely e sorokkal kezdődik:

»Dicsőséges nagy urak, hát hogy vagytok?

Nem viszket e egy kicsit a nyakatok?«

Végződik pedig így:

»Vasvillára velük, aztán szemétre!

Ott egyék őket kutyáink ebédre!«

S a mi e kettő között esett, az valami irtózatos, daemoni költészet! Pokolsötétjén átvillámló pokoli tüzsugarak!

Mikor ezt a verset az irói körben, az úgy ne-

vezett Közvélemény asztalánál felolvasá Petőfi, én azt mondtam neki: — »égesd el ezt a verset!«

Ő szemembe nézett, egy percig gondolkozott. Nem volt szokása megbánni soha, a mit tett, kitörülni, a mit leirt; hanem ekkor fogta ezt a lapot, a lámpa fölé tartá s a rettentő költemény lobbot vetett.

De azért nem vészelt el nyomtalanul. Valaki a jelenvoltak közül megírta azt Pozsonyba, a mi emlékében ragadt belőle, s ott egyszerre elterjedt az a hír, hogy Petőfi negyvenezer fegyveres pór élén áll a Rákoson s Dózsa Györgyöt utánozni készül.

E remegés órájában lép be Széchenyi István az egybegyült főurak közé, s e szavakkal kezdi üdvözlését:

»Dicsőséges nagy urak, hát hogy vagytok?«

A főrendek még az nap egy szó ellenvetés nélkül elfogadták a követi tábla határozatait.

Hanem Petőfi verse után sokat kutattak még. Egyszer Kuthy is oda jött hozzá s összevissza hánytá Petőfi iratait, s nagyon példálózott a versre; de nem udhatott ki semmit. Az meg volt semmisítve. Még Petőfi hagyatékában sem található fel; egyedül Sükey tudta, ki egy hallásra megtanulta azt, — ő pedig meghalt.

Csodálatos idők következtek azután. A megindult mozgalom túlnőtt mindnyájunkon.

De nem akarok a politikai mozgalomról beszélni, csak az irodalomról beszélek.

A mozgalom első napjai fényesek voltak; diszes közönség, urak, polgár urak, úrhölgyek kísérték zászlóinkat; mindennap népgyűlést tartottunk a muzeum terén s ott a lépeső mellvédén állva tartottunk szónoklatokat a néphez.

Hanem egy napon a mellvédi szónok állványt elfoglalva találtuk új emberektől, a kiket soha sem láttunk, a hallgatóság tömegét megtarkítva olyan alakokkal, a minőknek létezéséről addig fogalmunk sem volt: rongyos, sáros, vad kinézésű emberek, botokkal kezeikben, késekkel csizmáik mellett, ordító, böszült tömegek. Ezek nem a mi embereink! Ez a reactio csöcseléke.

Szónokuk, kiben sokan megismertek egy helytartósági hivatalnokot, (nevét nem akarom megörökíteni;) ugyan szép dolgokat beszélt.

Szerinte minden eddigi népvezető áruló; a legelső teendője a népnek az, hogy gyűjtsa meg négy végén a várost, s aztán foglalja el a kaszárnyákat!

Szerencsére a nép józanabb része túlyomó volt s nekünk sikerült a veszedelmes izgatót leszónokolnunk a helyéből; — hanem ekkor azt mondtam Petőfinek: »barátom, a vasvilla ellenünk fordult, itt nem rendezünk többé tollal és parapléval, ide kard kell.«

És aztán kötöttünk kardot.

Karddal járt minden ember az utczán, a diákok az iskolába, a színészek a próbára. Vendéglőbe, kávéházba mindenüve magunkkal vittük a kardot Petőfinek volt egy olyan széles pallosa, a mivel sétálni szokott, hogy azt már guillotinnak csufolták. S hogy a kardnak megfelelő jelvényünk is legyen, óriási veres tollakat tűztünk kalapjaink mellé, toll nélkül nem járt senki az utczán; nemzeti színű csilagnak pedig mindenki keblén kellett lenni: a kinek gyöngéd összeköttetései voltak, annak a nemzeti címer himezve a kokarda közepére. Nekem volt egy ötszínű is, veres, zöld, fehér, kék, és arany színű, az utóbbiak az erdélyi uniót jelképezvén. Utóbb puskát is akasztottunk a nyakunkba; a nélkül reggelizni nem ment az ember.

De hát meg volt ennek a maga haszna.

Az említett reactionarius zagyva csöcselékekkel még sokszor volt találkozásunk, a kormány nélküli napokban, a midőn heteken keresztül egyedül a nép által választott biztonszági választmány kormányzá a fővárost. Titkos izgatóik elő-elő uszíták a szurtos, gyanús, napfénykerülő hadat rejtek odúiból, s majd a terézvárosi zsidók kirablására böszíték fel, majd a budai katonai kormányzónak adattak macskazenét, s ilyenkor a kardos puskás író és proletár sereg mindig jó szolgálatokat tett, vissza kergetve medrébe a piszkos áradatot.

(Vége jó.)

Van e ördög?

Gyónás alkalmával azt kérdé a cigánytól a pap: van e ördög?

— Mit tudok én bele? — nem voltam én be-sédes vele! — felelt a cigány.

Karmanádli.

Elküldték a szolgálót a mézárszékebe, hogy hozzon egy font karmanádli.

A szolgáló elment, és kért egy font tarka mánadli.

Tallérossy Zebulon levele Mindenváró Ádámhoz.

Tekintedezs barátom uram!

Sok magyarázatra adta okot tisztelt hazban kormány azon ohajtása: hogy honatyák ezentul 5 esztendőre választasanak; de senki se nem el találta szarva közt a tögyityit. In hat indítatva irzem magamagamat a rébuszt megfejteni.

Pro primo. Első évben megtanulya kipvisele igennel szavazni. Lesz belöle deakparti.

Pro secundo. Masik évben megtanulya mindenre igennel szavazni. Lesz belöle joboldali.

Pro tertio. Harmadik évben megtanulya, ha valami nemszeretem dolgot vesz iszre, aztat el nem arulni, hallgatni mint a hal. Lesz belöle kormányparti.

Pro quarto. Negyedik évben megtanulya tulso oldalrul jövo igazságok előtt behunyni jól a fülit, is nemis konyítani oda szip szonak. Lesz belöle szilsőjoboldali.

Pro quinto pedig ötödik évben megtanulya baloldali szonoknak lármázni, topogni, kukorikolni, hurogatni, piszegni, orrat fenszóval fujni, köhögni, prüszkölni, visongatni, is kaczagni szerfelet, hogy szohoz se ne juthassa ellenpart. S míg csak akor valik belöle kvalifikalt — mameluk!

Hja bizom! Nem olyan könnyen adjak ezt a mesterséget! Ha most egisz joboldal így kvalifikalt mamelukokbul allta volna, nem kelle volna Toth Vilmusnak elvörösödni a miat, hogy még grof Lonyai excellentias barátom is tigrisekel együt kinevette ütöt választasi tvjvaslatirt in incompatibilitudinationibusquoque.

Alazatos szolgaja

T. Z.

P. S. Egy ora éjfélt után. Most gyüvök ország-hazbul. „Ülis« nincs, hanem »fekvis.« Az forogja éjirenden: berekeszük mai fekvist tegnap 11 orakor? Szeginy gyorsirnokok! Kónya Mónya keze térdig kopott sok irasba. Németh Bercezi nyakara mint a sált rácsavarta szakálát, úgy tromfoja Csanadi mai beszidinek tenapi elejét. A homalyban Pulszki tivedisbül Horváth Mihaly oraval tüszentette; Rimanoczi saját kassai sunkáiit majd megette disznoláb helyet. Csanadin aval lovagolt jobpárt, hogy a császár oldalán lovagolt hajdan. Mire ü felelt: ne gyanusitsatok engem loval; jarjatok elib a végire!

T. Z.

A z a n g o l t o a s z t.

— Megtörtént. —

Bucusu volt Adonyban, s a menyei üdvösségért oda sereglett jámbor földnépen kívül számosan rándultak le pestiek is a pikáns hókuszpókuszok meg szemlélésére, s élvezni egy birtokos család uri vendégszeretétét.

Ott volt a vendégek közt egy fiatal óriás is, ki ugyancsak dolgozott a könyökével hogy a feltűnés vagy legalább észrevételés Walhallájába befurakodhassék.

A versifikáló kapacitás végre jó eszmét süttött ki asztal felett: megkértett mindenkit egyenként és összesen, ha ért e angolul? A válasz tagadó volt; még az az úr is a ki birta az angol nyelvet, r a v a s z u l nemmel felelt, várva, mi fog most következni?

A zseni pedig biztosságban érezvén magát, fennsőbbsege tudatában kegyesen leereszkedő pillantást vetett a társaságra, s karczos-telt poharat ragadva felállt, s köhintvén egyet elkezdett egy ábránydos, emelkedett szellemü — angol toasztot:

— — „Tubi or not tubicza? O jesz, i hau dir ajne obi! Sekszpir end podexpir, Bájrn, Plönpöd- ding tuttifrutti, Koffrefort Tomasz Múr end Szana, pocskaj!

Bogumil Daviszn, Dzsón Bulldog, csobiszom zdeh, nyeznam csoje to sassze kroazé; Skót Valcer, tájm isz muni, déli nyúz zbogom oh, oh, páh!

Haudujúd' kompót-gombóc-kompasz muú? O jesz máj szór, forever borovicska! Goddem.

Milédisz end dzsentlmen: szpik jú stiglicz? Á ná! Dze kin auf Ingland, Dikkensz-Dik hencz, avakumavakumovics, mnü tu dze Dilajtyhü, poém sanyaró krompli, uell Bohuszláv sofrengyule gagyule, goszpodi pomiluj! Bifszték.“

... Viharos éljenzés fogadta e toasztot. A zseni meg volt elégedve a hatással; s a r a v a s z, angolul értő úr oda ment hozzá, s minthogy az nemzetközi költő hírében állott, megkérdezte nagy alázatosan.

— Ugyan, nem műforditaná le magyarra?

Nem utolsó mesterség.

Összeveszetta szegszárdi koldus asszony a házi asszonyával, s midőn ez koldússágát szemére hányta volna, felelt csipőre tett kezekkel a sértett fél:

— De disznó fogantattát, a szegszárdi koldússág még nem utolsó mesterség! —

Gazsiádák.

Ma egy 30 esztendőös levelet hozott nekem a cigány. Ugyanis még akkor irták, mikor cigány volt a telegráf. A czimzetbe csak »Füredet« jegyeztek; minthogy pedig összesen 4 füred existál, a cigány pedig nem tudta, hogy Balaton-Füredre szól a levél: tehát azóta mindég jár, és keres vele.

*

Az utramontán »Mátyást diákok« voltaképen »Rézfüli bagolynak« hívják. Ez csak sajtóhiba. Összesen hárman olvassák: a ki írja, a ki szedi, meg a ki kihordja. Csalhatatlanul tudom ezt, mert hiszen a pápa bátyám, a szamarkandi püspök pedig feleségem.

Az „Üstökös“ eredeti okmánytára.**A női par egylet alapszabályaiból.**

16. §. A választmány egy elnöknőből, egy al-elnöknőből, s két férfi alelnöknőből áll...

Bizonyítvány.

Alulirott ezennel kezem kereszt vonásával csinált kruczifikszával bizonyétom, hogy Gyürke Lajos ur, mely nálam kosztot eszik, igen nagy mejj fájásba szenvedett.

Kelt Győrben.

Sós György kosztmester.

Nem bánath — hanem Banáth.

— Mi a baj Áronleben? nagyon szomorú az ábrázatod, tán valami temetési bánat ért?

— »Wáj geschrieen! nem temetési bánath, hanem »Temesi Banáth!« felel lecsüggesztett fővel, Áron mert egy bánati uraság földjét kiarendálta s most az egész víz alatt van.

Bucsuztató.

Az Ni rektor egy kisasszonyt következő sorokkal bucsuztatott el:

»Hires nevezetes Major falamia
Gombja volt ezüstből és nem szalamia
Isten hozzád immár Major Juliánna,
Illatozzál menyben mint a majoránna!«

Műfordítások.

Mare mediterraneum.

A tenger közepén 3 béka ummog.
(Mare-medi-ter-rane-um).

Longus post me ordo.

A hosszú postamester hordója.

Solamen est miseris socios habuisse malorum.

Ha a szalámihoz a szegénynek még társai is vannak, malőr!

Művelt társalgó.

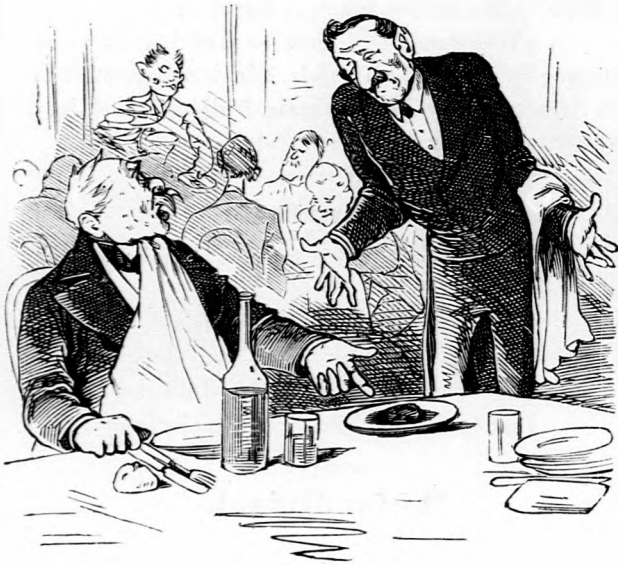
Felszabadult a lakatos inas s egy hétre utána találkozik egy ismerősével, s hogy megmutassa, miszerint nem csak lakatosságot, de becsületet is tanult, így szólította meg:

— Alázatos szolgálja, Fazekas ur! kihez légyen szerencsém?

Rébusz.

(Megfejtése az utolsó lapon)

Mikor a hús ára szökik.

Vendéglőben.

— Héj, Jean, hát ehez a sült höz mért nem hozza már a nagyítóüveget?

— Ördög boronálja meg a czéhmesterüket, Vincenc; hát már a kapucziner árát is feljebb rugtatták?

— I' pitt' Sie, tosz Rindfleisch...

— Hisz a marhahús nem ócska kalap, hogy köze legyen a kávéjokhoz!...

Boltban.

— Tehát már a csipke is úgy megdrágult?..

— Hhaj, bályos naacsád, a marhahús....

— Nem is tudtam, hogy a bruxellesi csipkét marhahúsból készítik...

Választásoknál. — Miicsodát?.. Egy vok-sot öt forintért?.. Elhord magad, vagy búbon kólintlak hogy bele nyivadsz... Tiz forint az ára, a marhahús drága... Hunczut az úr, gyere no hadd csókollak meg...

A küklopsz kisujja.

Apró emberke volt a classica litteratura tanára, ámbár ember volt a talpán. Egész lélekkel magyarázott Homér Odyszeájából:

» — az óriási szörnyeteg, az egyszemű küklopsz vad fájdalmában oly roppant szirteket hajigál a tengerbe, hogy az hullámszásba jő, s a menekülő hajót partra veti... «

Idáig ért, midőn észre veszi, hogy valaki nagyot ásít a szamárpadban.

— Mondja meg csak kérem, mekkora lehetett annak a küklopsznak a kis ujja?

— Hát akkora, mint a tekéntetes úr!

A furfongos nyulász.

— Vadász kaland. —

Szenvedélyes vadász volt a maga idejében Lesi Menyus bácsi, csak az a gyöngéje volt, hogy a nyulat sohasem tudta ugrásból eltrafálni; ezért sok csufondároskodásnak volt céltáblája.

— Megálljatok csak, főzte ki egyszer furfangos agyában; majd megtanítalak én titeket, hogy kell a nyulat lesből durrantani le!

S azzal nyakába akasztott egy kolompot, két hatalmas ökör-szarvat tűzött kalapja két oldalára, s felfegyverkezve indult neki a rétségnek, a mezőnek; mert mint mondá, így a nyulak ökörnek nézik, s nem futnak el tőle! Csak úgy szedi le őket a lábukról a cserczentőjével!

Fel is hívta előre vadász pajtásai figyelmét, fűt fát meginvitált vadpecsenyére. Szóval, vérmes reményekkel telve telepedett meg az urasági erdő-

alján; hanem mikor már a kakast is felhúzta, s a nyulak is cziczet játszódtak orra előtt: jön a kerülő, s elveszi szépen a puskáját, mert itt »tilos a vadászat.«

Hanem a szarvat és kolompot meghagyta neki; s úgy kellett Menyus bácsinak világ csufjára végig menni az utcán, az egész helység kacaja közt, a kik csakugyan ökörnek nézték.

A hétszerheverő.

Laczi bácsi olyan rendithetlen nyugalma férfit volt, a kit Kassa város-szerte ismertek ezen jeles tulajdonságáru.

Egyszer földrengés volt, s a ki szerét ejthette igyekezett a falak közül szabadulni. Laczi bácsi minden hozzátartozói is kifutottak az utcára, akkor veszik észre nagy remegés közt, hogy ő maga nincs sehol. A földrengés végeztével aggódva nyitnak be szobájába, hogy na most mindjárt rá akadnak az agyonlapított Laczi bácsira; —hát biz ő ott heverésztett ágyában, és kutya baja, csélbukozott pazarul.

— Jaj lelkem bátyám, fut hozzá a megrémült hugomasszony, hát nem féltél, hogy összeroskad a ház, s itt halsz meg?

A flegmaticus ember nagyot szítt csibukjából, és felelt rá:

— Hja hugocskám, jobb a bizonytalan halál, mint a bizonyos nátha!

Másson ismét pipázik az ágyban, kipattan egy szikra a paplanra, s az elkezd égni.

Laczi bácsi szí egyet pipájából, s aztán kikiált az inasnak:

— Jancsi, égek!

De Jancsi csak nem jön. A paplan ég tovább. Ő megint szí egyet, s kikiált:

— Jancsi, égek!

S így még jó ideig; míg végre az érkező inas nagy sietséggel befutva, leveszi róla rostányira kiégett takaróját, s másal földi be, hogy szorgalmasan folytathassa a megkezdett heverést.

A kívánt ajándék.

Az öreg G. professzor Sz. en, több nevezetes munkát irt. Egy ily munkája megírásánál látogatta meg őt jovialis régi barátja, kinek igen jó borai voltak, s meg akarta az öreg G.-t ajándékozni egy hordó jó borral. De az öreg ur halálos ellensége minden szesz italnak s nem fogadta el az ajándékot, mondván hogy több szüksége van tintára, mint borra.

A jó barát — hogy mégis ajándékozzon neki valamit, s egyuttal meg is tréfálja az öreget, küldött neki egy hordó — tén-tát.

A pap meg a dongó.

Szörnyü tüzzel beszélt az Xi pap a szószékben, egyszer csak berepül egy dongó a torkába. Próbál-gatta eleinte kifelé fújni a pap a legyet, de biz a nem jött; akkor aztán nyeldesni kezdé, s midőn néhány perc múlva sikerült neki elnyelni a száraz falatot, szörnyü savanyú képet vágva:

— Ejnye, úgymond, fenegyemeg! Ámen.

Majd megfordul.

Beteszi a részeg paraszt az ajtó zárjába a kulcsot, s nagy erősen tartja. Jön arra egy másik, s megszólítja:

— Hé, komám, mit tartja kend azt a kulcsot? fordítani kell azon, ha a házba akar jutni!

— Kár volna vesződni biz azzal, úgy is az egész világ forog előttem, majd csak megfordul egyszer a házam is.

Mi az a tulok?

A tékozló fiu történetében jön elő e passus: »hozzátok elő ama hizlalt tulkot.«

— No fiaim, szól a tanító; tudjátok e mi az a hizlalt tulok?

— Igenis, felelt a múzsafi, én ismertem, hisz esperes korában nálunk járt iskát látni!

Léven akkor Tulok nevű a kövér esperest.

Találó felirat.

Uj boltot nyitott D.-ben valami kereskedő. Másnap a falon ezen felirat pompázott:

Van pipa, van zacskó, rómano katólika tapló.

Van kova, van etüis, a fene tudja mi is.

Kverausz!

Kiállították a kúnsági huszár ujoncot örségre, s káplárja jól a fejébe verte, hogy ha az ezredes urat közeledni látja »kverausz«-t kiáltson. Nem sokára csakugyan jön az ezredes, de az ujoncz annyira megijedt, hogy a kiáltandó szót elfelejtette. Az ezredes alig volt már néhány lépésre, midőn ez siralmas hangon elkiáltja magát:

— Jaj, gyün már.

Mit nem vesz meg a handlő?

- Handlő! van-e valami eladó? kiált a házaló egyik kapu alatt.
 — Gyere fel! kiáltanak le az emeletről, vannak itt eladó lányok!
 — Azt nem veszi az ürdögh sem!

Fiu e vagy lány.

- Zsuzsánnát járt muzsikálni a cigány. Kérdi egy uri ház kapuja előtt az állingózó cselédet:
 — Kérem szeretettel, igazs, e, hogy itt is van Zsuzsánna?
 — Van.
 — Azután melyik? azs ur, vagy azs assony?

Egy esztergomi benzés előadásaiából.

A naturalismus, mint magában rosz, elvetendő. Erről többet tudni, számárság.

Ferenczy Jákó az irodalom egén üstököshöz hasonló csillag.

Toldi Ferencz irodalomtörténete nem sokat ér, a melynek helytelenségét bíráltilag bebizonyítottam. (Ki olvasta e bírálatot?)

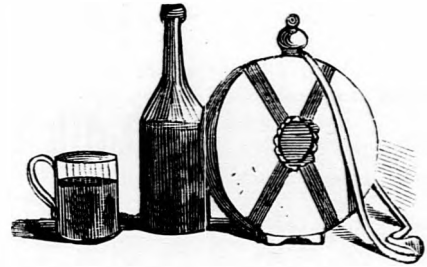
Akasztás előtt.

A 40-es években történt, hogy egy alkalommal a megyei tisztviselőség U. megyében meg akarta tréfálni e megyének Lojzi nevű cigányát. Befogatták s megindították ellene a vizsgálatot; a betanított tanúk persze a legbizonyosabb vádakhoz hozták föl ellene. Végre tudatták vele, hogy fel fogják akasztani. Gondolta, hogy csak »figuráznak« vele. Midőn azonban egy reggel kivitték a városház udvarába, hol az ujonnan felállított oszlopot megpillantá, bátorsága alább szállt.

— No Lojzi hiszed-e már, hogy felakasztanak? kérdé a tisztviselők egyike. Mire Lojzi a legsíralmasabb hangon kiáltá:

— Uraim! Nem bánom már, akassanak hát fel, hanem csak élve ne.

Rébusz.

A 125. lapon levő rébusz megfejtése.
 (E megfejtés megfejtése a jövő számban.)

A mult szám rébusza: „Tallérossy Zebulon.“

Szerkesztői subroza.

— T. L., S. z. f. v. Az első megörökítésre méltó. — S. M. Pá pán. Csigavér, fiatalság, csigavér! Türelem rózsát terem; több nap mint kolbász; hagyj ma, holnap is lesz; longus est idem petentium ordo, — szóval, ha terünk lesz lassanként sorát keritjük. — V. M. Egyik jöni fog, mert jöni kell. — Franezia predikáció hosszaeska egy kicsikát. — Bendeguz. Várjuk; egyet ebből is használunk. — Fürtelmes éjszaka. Antidiluvialis adoma. A distichon jó. — P. F., T. U. Épen kapóra jött. — Magyar vadlovak. Rég megírta már azt Kakas Marton. — Fordics. Zavarosan bugyborekol. Kóstolólú ennyit:

A jó Fordics magát felhajintá,
 Bölcs tervekkel a füstölő fira,
 A kéménybe, de gyöngé volt már a!
 Nagyot recsesent és az ordas lehullt,
 Pór menyecske nyakába hintve sulyt,
 Töméntelen füstölt húst, és magát,
 Hogy a nőt majd a hideg fogta át. stb.

A próza vigabban megy. — L. Debreczen. Közöljük. — Vilhelmus. Szép és új benne az, hogy egyik strófája „ámbár“-ral végződik. — Gurgó. A czimfokozat régi. A csendbiztos kalandnak nem érdekes a katasztrófia — Dupla bukfenéz. Kitorá a nyakát; eltemettük ideális papirkosarunkba. — Verébmattyi. Sikerültek. Megküldjük. — M. Vásárhely. L. A. Köszönjük szépen; hasonlókat szívesen fogadunk. — Horpács V. J. Ha még csak a hajdu lenne az a régi megyéből, a mit libériába bujtattak! — H. F. Mulattatók; köszönet értük. — Szöged. F. J. Részben jók, máskor is kérjük. — Rhó. Ut supra. — Szinre szint. A holtakról csak jól. — Bankó Jankó. Rosz bankó, mert egy kicsit nem hamis. — Daemon. Jobban fog az jövőre menni.

Pesti közuti vaspálya-társaság.

HIRDETMÉNY.

A t. cz. részvényes urak ezennel a folyó évi martius 30-án délelőtt 10 órakor az evang. iskola termében (sütő-utca 1. sz. a.) tartandó

VII-dik rendes közgyűlésre

tisztelettel meghívtnak.

A tanácskozás tárgyai:

1. Az 1871. évi üzleti jelentés.
2. A mérleg és a számvizsgáló bizottmányuk erre vonatkozó jelentése.
3. Az 1871. évi zárszámla jóváhagyása és az évi osztalék megállapítása.
4. A választmány előterjesztései.
5. A részvényesek netáni indítványai.*)
6. Az alapszabályok értelmében visszalépő társulati elnök és a választmány egy harmadrészenek újra választása.
7. Az 1872. évi számvizsgáló bizottmány megalakítása.

Azon t. cz. részvényes urak, kik e közgyűlésben részt venni kívánnak, az alapszabályok 16.***) és 21.****) §§-nál fogva felhívtnak, miszerint részvényeiket az illető bizottmánynak f. évi martius 26., 27. vagy 28-án d. u. 3 - 6 óra között, az igazgatóság helyiségében (ország-ut 14. szám a.) bemutatni s ugyanott egyidejűleg szavazati igazolványaikat átvenni méltóztassanak.

Kelt Pest-en, 1872. martius 5-én.

Gróf Károlyi Sándor,
elnök.

*) **Az alapszabályok 25. §.** A részvényesek indítványai legalább 3 nappal a közgyűlés előtt az igazgatóságnál benyújtandók, mely azokat saját véleményével ellátva, a választmány útján a közgyűlés elé terjeszteni köteles.

***) **16. §.** Minden részvényesnek joga van a közgyűlés tanácskozásaiban személyesen vagy más szavazattal bíró részvényes, mint meghatalmazottja által részt venni, s minden egyes részvényért, mely a társaság könyveiben legalább 6 hét óta az ő nevére írva van, egy-egy szavazattal élni. Tiznél több szavazatot nem adhat egy részvényes sem saját nevében, sem mint mások képviselője.

****) **21. §.** Minden, a közgyűlésen megjelenő részvényes vagy meghatalmazott tartozik e minőségét legkésőbb egy nappal a közgyűlés előtt igazolni.

Utánnomás nem díjazatik.

4319 (1-2)

Magyar országos

TAKARÉKPÉNZTÁRI

részvények

napi árfolyam mellett

kaphatók

Wahrmann és fiánál

Pesten, Deák Ferencz-utca 14-dik szám.

STIPEK J.

kalap-gyáros Pesten.

Raktára: Hatvani utca 4. sz. a

m. kir. posta mellett

Ajánlja mindentéle

nemez- és selyem-kalap-raktárát

urak és gyermekek számára

a legolcsóbb gyári-árak mellett.

Viselt kalapok tisztítása, megfestése s dívat szerinti átkészítése gyorsan és legintányosabban eszközöltetik.

Dúsan felszerelt raktár házi, utazó és téli sapkákból.

Eladás nagyban és kiresnyben.

WOTTAWA KÁROLY

kitűnő
CZIPŐ-ÁRUK GYÁRA

Bécsben.

Mariahilferstrasse 92, vagy Zieglergasse 1. sz.
kiállit kicsinyben, mint nagyban kereskedők számára mindennemű férfi-, női-, fi- leánygyermek-lábbelieket
a legolcsóbb árakon.

➔ Vidéki megrendelések utánvét mellett a legpontosabban teljesítettnek 1856. év óta fennálló üzleti jóállása mellett.

4305 (5—12)

Bármely állásu tisztelt egyének, kik kevés fáradsággal összekötött kellemes és mégis

nagy mellékjövedelemre

kivánnak szert tenni, sziveskedjenek O. 23-al jelölt pontos címeket **Naschitz Jakab** hirdetési irodájába Pesten, József-tér 12. szám be- küldeni. 4318 (1—*)

➔ ÁRELENGEDÉS. ➔

A Wheeler és Wilson-fél varrógépek

gyári társaság

New-Yorkban

tisztelettel jelenti, hogy készítményeinek árát le- szállította és hogy csakis Pesten

OHM C. O.

főképviseleijénél

József-tér 15. sz.
legjobb hirben álló csa- ládi varrógépei

70 frttól kezdve valódi miűségben beszerezhetők.

Figyelmeztetük a t. cz. közönséget, hogy minden más ajánlat valódi készítményünknek csak csaláson alapszik és intéssel vagyunk lelki-meretlen gépkereskedők ellenében, a kik nem átalának védbélyegünket meghamisítani. Képes árjegyzékek kívánatra kiszolgáltattak és elküldetnek

4293

➔ ÁRELENGEDÉS. ➔

Régiség- és ásványgyűjtemények

3 frttól kezdve felfelé

valamint válogatott ékszer-tárgyak, ó- és újdivatnak minden árban kaphatók az

érem-, ásvány- és régiségtárgyak
irodájában, a Lloydépületben.

Unicum a cosmetica körében !

**Nem hajfes-
tő-szer !**

Dr. John Brown,

es. kir. szab.
valód i

Hajóvó kenőcse,

ép ugy fekete, mint barna és szőke haj számára.

minden hajfestőszert fölöslegessé tesz, rövid időn tökéletesen helyreállítja a megőszült hajzat és szakáll természetes színét; a siker a használatnak már első napjain világosan szembetűnő; elhárítja a további és kora megőszülést, ép ugy a hajnak kihullását s dus hajnövést idéz elő, olyat, minőt csak az erőteljes fiatalságnál észlelhetünk. A hajzat e kenőcs finomná, fényessé teszi, a nélkül hogy a főveget elzsírosítaná, mi gazdálkodás szempontjából különös figyelemre méltatandó. A helybeli, vidéki és külföldi igen tisztelt vevők kényelmére írás- beli megrendelések egyes tégelyekre akár közpénzbeli fizetésre, akár utánvét- telre postafordultával a központi raktárnál teljesítettnek :

Bécsben, Mariahilf, Gumpendorfi-ut 43. szám I. emelet.

Pesten Török József gyógyszer-tárában király-utca 7. sz

➔ A biztos eredményért kezeség vállaltatik. ➔

Egy nagy csupor ára 2 frt, ¼ tuczat 4 frt 80 kr., ½ tuczat 9 frt, 1 tuczat 16 fr. 80 kr. Kisebb csupor ára 1 frt, ¼ tuczat 2 frt 70 kr., ½ tuczat 5 frt 10 kr., 1 tuczat 9 frt készpénz vagy utánvét mellett

Küldemények csak a központi raktár által eszközöltek.

Gärtner és Iwersen,

nagybani

gyufaáru-kereskedése felülmulha-

atlan: valódi biztos

gyufákkal Jönköpingtől.

viaszgyu-gyertyákkal stb.

4309 (3—4) LÜBEKKBEN.

